

СЪТРЕЩЕНИЕ

Детски вестник за здравно възпитание, предпазна медицина и здрав живот

Всяка сутрин аз правя гимнастика

УЧЕНИЦИТЕ АБОНИРАТЪТ ЗА ДЕТСКИ ВЕСТНИК. Останалите на месечно по 5 копейки — единично.

ИЗДАВА ВСИКИ МЕСЕЧ ПРЕЗ УЧЕБНАТА ГОДИНА. Главни редактори-редактори: Д-р Н. СТАНЧЕВ — др. Серван 18, II ет., Редактори: Цар, д-р Станчо Г. Костанов, д-р К. Мордаванов.

Създадено и редактирано от М-но на Нар. Просвета съг. окр. № 6014 от в. б. III, 1934 г.

СЪТРУЖДАВАТ: Проф. Д-р Ватев, Проф. Д-р А. Златаров, Владимир Русалиев, Ст. Чилингиров, Д-р Бор. Калчевич, Чачо Стоянов, Свѣтлозаръ Димитров, Д-р Г. Ефремов, М. Росенин, Ал. Земин, М. Фридриховъ, Д-р В. Ма. Менов, Вас. Паспалев, Трайко Симеонов, Камелия Карам, Н. Георгиева, Д-р Ст. Калевъ, В. Пазаревич, Н. Друшков, В. Бълганов-Бучковъ, и други видни наши детски писатели, дѣятели, художници и педагози.

Новогодишна молитва

На съвещане помейте на майка ми
Възгледъ създайте нощи се желим
на Телѣ Господи Всеблагъ,
за всички брати, но се трудете,
отъ рана утроба до зряна.

Въздъгъ, но сподобя възлюбена,
Достига мисля да простре —
вазгледъ къмъ Господи надежда
и времѣ зѣра азъ гърди!

Да биде създано нѣщо дѣлнѣ,
Божественъ огънъ да горѣ —
къмъ безвѣ желимъ и слава,
любовъ и жѣлъ да запази.

Светла на хората създайте, —
вазгледъ, заобѣта еманъ:
да вѣща гласомъ и безвѣжиямъ,
да вѣща гласомъ и слава!

И всички брате и сестрици,
съсъ здраве надаро, —
здравѣ нѣмъ, бѣже, да блещатъ
и радостъ въ тежкѣтѣ бѣжѣ.

Георги Костановъ

Щастливиятъ принцъ

Няколко едно време единъ царъ, който обичалъ много малко си синъ и делялъ всичко за да му угоди. Ималъ му кочие за явдане, кубени ставъ за вѣнчане и държани книги, многобройни играчки, учители, другари и всичко, което можело да се купи съ пари или умѣт да измисли. И все тъй, малкоятъ принцъ бѣше щастливъ.

Билъ постепенно нечуевичеръ и вѣчно гързелъ и жѣл, които не притежавалъ. Най-после въ дворната школа, единъ нагълосникъ, Той забелязалъ на иршното чело на момчето и казалъ на царя:

— Мога да направя едно въ шестинѣ и на люнето му да се повамъ усмихна, а всичко тѣло, но за да му отвори тази тайна, ще трябва да ми дадете много пари.

— Добре, казвалъ царь, ще ти дамъ всичко, което пожелашъ.

Нагълосникътъ завелъ момчето въ единъ стаъ и наметналъ на единъ листъ ибшо съ икѣвица бѣла течностъ. Далъ му една свѣчка и му поръчалъ да я запали и да я държи погъдъ лъгнато, докато се повамъ изпесеното; казалъ му това и си излязълъ. Момчето потропило тъй, както му било поръчано и по крѣпката се повамъ криемъ соню бузю, която обрѣзвали сѣмѣнѣтъ дуни:

— Прови добро облаку, всѣка бѣла!

Младиятъ принцъ последвалъ този съветъ и станалъ най щастливиятъ младежъ въ царството.

СРЕЩЕНЕ КОЛЕДА

Нощта е тъмна. Възгъ ви бури, пилѣтѣ соню и блѣсна по крѣпкѣтъ и вѣтрѣсѣтъ.

Митко и неговата майка не спятъ. Наближава полночието, а тѣ спятъ, край угасналото огнище на вѣжѣтъ. Тѣ чакатъ бащата на Митко. Утре и Коледа. Той трябва ще вече да е явчилъ. Фабриката не бѣше много далечъ.

Тѣ слушаха бурта. Тѣмната вѣжичка зима трѣсѣе смѣтно на крия на единъ голѣмъ многомагленъ градъ. И бурта бѣше съ стурѣние въздуха на вѣжѣтъ и бѣше вѣжѣтъ. Съ смѣхъ, смѣхъ да я отнесе.

Майката бѣше тревожна и неспокойна и все стѣваше да погледне. Докато единственото млако прѣзорило, но нощта едината полсина бѣше отъ нощта.

А Митко нѣмаше за друго.

— Тая година нѣма и въ насъ ще робѣе бѣ майко!

— Ще дойда, много ми е, ще дойда!

— А миналата година? и поминалата зашо не дойде?

— Голѣмъ е този градъ, детето ми, в дѣло Коледа е старъ и товаръкъ е много тежкѣ. Докато обиколи всички къщи, драгого наближенъ нѣмаша — съма се и той отново си отидѣ.

— А нощта додѣ, нали и да мѣне ще остави подаръкъ, като на другѣтъ вечеръ. Тѣ всички миналата година нѣмаша и само азъ нѣмѣхъ. .. И нѣколко ми бѣше жѣлно.

— Ще ти оставя детето нѣщо. Все хубавъ подаръкъ.

— Нови бузю, арѣки и чанта за книгѣтъ, ежѣ... една хубавѣ чанта, крѣжкото нѣматъ другѣтъ, и бузю... новичкото е тѣмъ сѣксѣсѣтъ, ти за вѣжѣтъ. Прѣзъ тѣхъ ми се много крѣвѣтъ и ми е много студено. Нѣма е много добърѣ дѣло Коледа бе нѣшо?

— Много добърѣ. Но той иде само тогѣтъ, когато мѣлнѣтъ деца дълбоко спятъ, и тайно оставя до тѣхъ подаръкътъ!

Митко не чѣка да си наметѣ да си легне. Той ставѣ събуна майка си и се мушпа погъдъ сѣксѣтата черга на окъра. И не следъ много той се унесе въ спѣвѣтъ сънъ.

А майка му оставя при отпущенѣ. Тѣ бѣше натрупавалъ отъ икѣка и отъ страхъ. Пилѣтъ отъ фабриката до тѣмната жичка нѣмавѣ поваръкъ нощта жички. И тѣ запалиха. Нощта смѣхъ продължаваше отъ гонина и смѣхъ все години шѣше да трѣе.

Майката дозидено плачеше, а Митко спѣваше, че обрѣзана една хубавѣ бузю и че е

Рождество

Рождѣна нѣкъшѣта нощта арката си черна нощта — и вѣла заспѣтъ нежѣжѣтѣ безбесне крѣтъкъ жана.

И радостна нощъ се разнесе по нѣщата грѣмѣя лесъ: въ очаровѣтъ нѣмъ рази се създаватъ радостъ — Христѣсъ!

Георги Костановъ

Зина радость

Дето нѣмѣтъ, прѣдъ лечѣна,
все засѣкѣтъ,
бузѣтъ жѣкъ като бѣжѣтъ
лачѣрѣна.

Всѣка тѣла, истѣно нѣмъ
по нѣмѣжѣтъ,
чурѣжѣ, иѣ, скача
като пѣчка.

Сѣбѣна тоши току възрѣтъ,
сѣкъзъ зана, сѣкъзъ безпѣрѣтъ
прѣдъ мажѣта.

Вѣса Паспалевъ

Който управила тѣлото е здравъ и силенъ и може погнѣво да спаси живота си отъ опасностъ. Той помага на другари, служи на отечеството, печели честъ и слава и свѣтло прекърава живота си. Тѣлото участъва въ всичко, което е предметъ на знатие за хората и затова трябва да бѣде отлично развито. Слаба паметъ, малолучие, слабо настроение и често съмѣна полудѣа пронѣжѣтъ отъ нѣмѣжѣтъ небрежностъ, нѣмъ тѣлесното развитие.

Сократъ

мѣнта на гърба. И съ нови нѣмѣтъ единъ непознатъ лѣнѣтъ, чѣвѣтъ го жѣмѣта и го блѣсна. Митко одитина и падна.

Когато той се събуна бѣше вече свѣтло. Той бързо се надигна отъ одѣра и съридоше му се си болезино. До угасналото огнище бѣлѣна и разпалѣна стрѣмѣе неговата добѣра майка. А баща му още го нѣмѣше. Той и гѣмъ Коледа бѣше пропѣтъ парѣтъ си и бѣше оставилъ жѣна си и детето се бѣше изгнѣлъ и огнѣ.

Вл. Русалиевъ

Маша стурѣница

— Ето, вѣнчалъ те, — казалъ ми едно заседание, дѣто — това все дѣло Коледа го домѣсе. Той се е качилъ на машинѣта автомобилъ и най-напредъ у насъ доидѣ.

— Много добърѣ. Но той иде само тогѣтъ, когато мѣлнѣтъ деца дълбоко спятъ, и тайно оставя до тѣхъ подаръкътъ!

Митко си трѣгна. Той свѣжѣ съмъ ушѣците и се запали смѣхъ тѣмѣна нѣма. Това той вѣрѣлъ дълго. Изъ пѣтъ зрѣмѣно нѣмѣтъ. На нѣмѣтъ зрѣмѣтъ нѣмѣтъ зрѣмѣно, а въ шѣвѣтъ нѣмѣтъ пѣжѣка. Всѣмъ вѣжѣтъ. Всички бѣла радостна. Цѣлѣкътѣ градъ празнично свѣтѣше.

И Митко вѣтъ и зѣмъ изгнѣ. Изгнѣ на гърба — Тая, всичко нѣго е и кубѣватъ нѣмѣтъ за лѣш „Когато мѣрѣмѣтъ огнѣтъ“.

Владимиръ Русалиевъ е роденъ на 13 септември 1899 г. въ голѣмото село Драганово, край брѣга на рѣка Тѣра. Изгнѣ е много нѣмѣтъ. Отъ дѣтъ на гърба — Тая, всичко нѣго е и кубѣватъ нѣмѣтъ за лѣш „Когато мѣрѣмѣтъ огнѣтъ“.